

som man kommer til, om Nødvendigheden af en saadan Sikring, er saa meget mere paalideligt.

Maa jeg saaledes finde det ganske umuligt for enhver, som stiller sig paa det Standpunkt, som ogsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing stiller sig paa, at Hæren skal sættes i Stand til at sikre København mod Overrumpling fra Land, herefter at kræve, at Hæren skal løse denne Opgave i aaben Mark — det er en ganske umulig Tankegang —, gør jeg mig ganske vist ingen Illusion om, at jeg, ved hvad jeg her har sagt i denne Sag, skal opnaa noget umiddelbart Resultat overfor rette vedkommende, men jeg nærer et lille beskedent Haab om, at mine Ord dog skulle naa ud i Landet hist og her — det gøre dog undertiden de Ord, der tales her paa Rigsdagen —, naa til de Mennesker, som ere begyndte at tænke selvstændigt over disse Ting og begyndt at stole mere paa deres egen Tænkning end paa deres bestaltede Tillidsmænds. Der er i den Henseende sket vægtige Fremskridt i dette Land ogsaa siden 8de September 1908. Der er en Mængde Mennesker, som ogsaa om saadanne Spørgsmaal, som her forhandles, ere begyndte at tænke selvstændigt, at bruge deres egne Øjne, Øren og Forstand i Stedet for at stole paa dem, de hidtil have stølet paa. Da jeg synes, at Ræsonnementet, jeg her har prøvet paa at redegøre for, er saa klart og indlysende, har jeg den beskedne Tro, at der dog skal være nogle i det øvrige Land, som ville tage derefter, og selv om deres Mening ikke har Betydning nu, kommer der en Dag, hvor den faar Betydning, nemlig Valgdagen.

Se vi derefter paa Regeringsforslaget, oplyses det i Motiverne til dette Forslag, at den fremskudte Linie er planlagt af Generalstaben. Det behøver ikke at betyde, at den er godkendt af Generalstaben, for Generalstaben kan have handlet efter Ordre, og Ordren kan have lydt saaledes: Ville I være saa gode at udarbejde Forslag til en Sikring af København mod Overrumpling fra Landsiden, og ville I gøre det indenfor en Bekostning af 12 Mill. Kr. — det er Beløbet med Udgiften Demarkationslinie — og saaledes, at den gamle Landbefæstning ikke paa noget Punkt indgaar som Led i den nuværende. Naar Opgaven er saaledes begrænset, og Generalstaben handler efter Ordre, kan der fremkomme Forslag som dem, vi her have med at gøre, og saa kan det siges, at de ere planlagte af Generalstaben uden i egentligste Forstand at være godkendte

af den. Imidlertid sagde Konseilspræsidenten i Tirsdags: „Den nye Stilling, vi foreslaa, vil efter Generalstabens og andre sagkyndiges Skøn kunne sikre Mobiliseringen og skærme Hovedstaden mod en Overrumpling fra Landsiden.“ Dermed er sagt, hvad der ikke er sagt i Motiverne, at den ydre Linie for saa vidt ogsaa er godkendt af Generalstaben. Men man faar alligevel en lille Formodning om, at det er saa som saa med Godkendelsen, for hvorfor er dette ikke sagt i Motiverne? Den højtærede Regering maatte vide, at i det Øjeblik, disse Lovforslag med deres Motivering blev sendte ud i Landet, var der Tusinder af graadige Øjne, som vilde kaste sig over dem og lede efter det lille Ord: „godkendt“, nemlig af Generalstaben, og netop søge det der, hvor der staar: „planlagt af Generalstaben“. Dette, at det ikke staar i Forslagets Motiver, men først fremkommer senere ved en særlig Forklaring af Konseilspræsidenten, synes at tyde paa, at der har været et eller andet indviklet ved denne Godkendelse, maaske netop i den Retning, jeg antydede, at Generalstaben har arbejdet efter Ordre.

I hvert Fald maa man ønske at vide, om Generalstaben ogsaa har billiget Nedlæggelsen af den gamle Landbefæstning. General Kühnel har ogsaa fremsat Plan om den ydre Sikringslinie netop med en Bekostning af samme Beløb, som Regeringen har foreslaaet. Den er omtalt i Indstillingen af det første Mindretal i Forsvarscommissionen, men har kun været løst skitseret, man har ikke faaet noget nærmere at vide derom. Imidlertid ved man saa meget fra Forsvarscommissionens Betænkning, at General Kühnel udtrykkelig har sagt, at selv om vi fik denne ydre Linie, vilde den ikke paa nogen Maade overflødiggøre den indre Linie. Denne var paa sin Vis lige saa nødvendig som før. „Selv om den ydre Linie vælges, kan den indre ikke undværes“, og derfor forekommer det mig utænkeligt, at Generalstaben skulde have givet sit Samtykke til, at navnlig Enceinten blev nedreven eller desarme ret. Jeg vil bede ærede Medlemmer tænke over Situationen: Der er en ydre Linie, som udmunder ved Vejle Aas Udløb i Køge Bugt, formodentlig paa den indvendige Side af Vallensbæk Mose. Denne ydre Linie bliver ikke stormfri, det kan man gaa ud fra efter Beskrivelsen. Fire Kilometer bagved den ydre, ikke stormfri Linie ligger en stormfri Enceinte, den Del af Landbefæstningen, som Konseilspræsidenten selv har karakteriseret mest rosende som en ret